

Sebevrah

Visací Zámek

Vešel do hor sebevrah a skálu si vyhlíží. Ze smrti už nemá strach, dosti bylo potíží. Nechce ale ze života jít při plném vědomí, ať se hlava trochu motá, láhev ke rtu nakloní. A alkohol se rozlil v žilách, muž je náhle svoboden, cítí že je v jeho silách prožít ještě další den, a potácí se šťasten domů. Sebevražda neuteče. Dýchá vůni skal a stromů. A jde rovnou do leče. Za zákruhou zuby cení sadistický poustevník, u kterého v pomatení lidohedský návyk vznik. Co dál sebevraha čeká, lze mít jenom dohady. Klikatá je pouť člověka, když často mění nálady.